

sami zásobují příběhy tradovanými v jejich obci. Cenná je i snaha autora připomenout osobu, která jej s námětem seznámila i místo, k němuž se vyprávění vztahuje. Tato část autorovy tvorby je velmi záslužná, neboť poprvé zaznamená příběhy, které by se jinak mohly velmi snadno vytratit z pokladnice slovesné kultury Rychnovska a přilehlých oblastí. Kniha je sepsána kultivovaným jazykem a doprovázena ilustracemi Jarmily Haldové. Tato výtvarnice je spojena celým svým profesním životem s krajem pod Orlickými horami. Proto její ilustrace zachycují věrně a pravdivě i detaily všedního života a lze je chápat také jako zdroj poučení o historii regionu.

Petra Mertová

KAMIL MORAVEC (RED.), ALOIS KNĚŽEK A EMIL VONDUŠ, RODOVÉ PAMĚTI V KUNČICÍCH

Ústí nad Orlicí, Gratis, 2006, 372 s., ISBN 80-86619-13-3

Pro seznámení s životem na venkově na Orlickoústecku může být využito publikace vydané roku 2006 s názvem Rodové paměti v Kunčicích. Zásluhou amatérského badatele Kamila Moravce se podařilo zkompletovat a poprvé knižně vydat ucelený soubor zápisků kunčických občanů. Tyto paměti vznikaly z popudu dosud neúplně doceněného venkovského učitele Aloise Kněžka, který projevil po svém příchodu na učitelské místo do Kunčic u Kyšperka, dnešního Letohradu, výjimečný cit pro místo. Velmi rychle inicioval sepsání pamětí nejstarších občanů obce. Zápisky se zachovaly v nekompletním stavu. Přesto je jejich množství udivující – dosud se podařilo Kamilu Moravcovi nalézt čtyřicet částí uložených u různých majitelů. Vypovídací hodnota materiálu je velmi vysoká. Za což vděčíme Aloisi Kněžkovi, který již na samém počátku předal všem pisatelům promyšlenou strukturou osnovy textu. Zápisky jsou proto pojaty komplexně a lze se v nich dočíst o zaměstnání, obydlích, oděvech, stravě, zábavách a osudech majitelů gruntů a usedlostí. Text publikace nese stopy zásahu Kamila Moravce, který upravil grafickou podobu textu. Dnešní historiografie se snaží o přepis historického textu v takové formě, která co nejvěrněji odráží podobu originální předlohy. Upouští se tedy od úprav ve prospěch přesného přepisu textu i s pravopisnými chybami a lexikálními zvláštnostmi, které však dokumentují také osobu pisatele a dobu. U takto rozměrného díla je tedy škoda, že se přípravě nevěnoval možná z pozice konzultanta či korektora školený historik. Přesto je dílo cenné a záslužné a jeho obsah může posloužit mnoha badatelům. Velký problém však představuje ověřitelnost záznamů, jež jsou roztroušeny u soukromých držitelů a dosud nebyly shromážděny do žádné instituce, archivu či muzea.

Petra Mertová